

latelka dále potírá názor odvolacího soudu, že doručení směnečné žaloby nahraňuje upomínku podle § 67 vyrovn. ř. i v směnečném řízení, stačí ji odkázati na důvody rozhodnutí nejvyššího soudu podané v obdobném případě a uveřejněné ve sbírce rozhodnutí čís. 12.552. Zásada vyslovená v § 406 c. ř. s. platí i v řízení směnečném, jak uznáváno trvalou praxí nejvyššího soudu (rozh. čís. 1718 sb. n. s.). Poněvadž pak dovolatelka ani v osmi dnech po doručení žaloby příslušnou kvotu nezaplatila, naopak vznesením námitek a prováděním sporu nárok žalobkyně popírala s neúspěchem, právem dovodil odvolací soud, že obživla pohledávka a k jejímu zaplacení dovolatelku odsoudil.

Čís. 14169.

Proti státnímu zaměstnanci nelze vzhledem k ustanovení zákona ze dne 9. listopadu 1933 čís. 205 Sb. z. a n. povolití exekuci pro výživné splatné 1. května 1934 na návrh podaný již 4. května 1934.

(Rozh. ze dne 14. února 1935, R II 22/35.)

K návrhu, podanému dne 4. května 1934, povolil první soud proti povinnému k vydobytí výživného za měsíc květen 1934 175 Kč a k zajištění výživného od 1. června 1934 do 31. května 1935 ve výši 2.100 Kč exekucí zabavením a přikázáním pohledávky povinného proti státu z titulu služebního. Rekursní soud k rekursu povinného změnil usnesení prvního soudu a exekuč. návrhu nevyhověl. Důvody: Povinný zavázal se platiti výživné vymáhající strany měsíčně 175 Kč vždy do 5. každého měsíce předem. Dle toho žádost o vydobytí výživného za květen 1934 v částce úhrnné 175 Kč, byvší podána již dne 4. května 1934, jest předčasná, poněvadž výživné za měsíc květen 1934 nebylo dne 4. května 1934 ještě splatno. První soud povolil tedy exekuci k vydobytí této částky per 175 Kč nesprávně, neboť měl tuto exekuční žádost jako předčasnou zamítnouti. Co se týče exekuce k zajištění výživného na jeden rok předem, t. j. výživného ve výši 2.100 Kč, neměla býti tato exekuce povolena již proto, že neměla býti povolena shora řečená exekuce k vydobytí; neboť do té doby, jak jest patrné ze spisů, nebyla proti povinnému provedena žádná exekuce k vydobytí nezaplacení alimentů. Exekuce byly povoleny jen k zajištění a nemůže býti povolena na základě exekucí povolených jen k zajištění výživného nová exekuce k zajištění, když zákon výslovně ustanovuje, že takovou exekuci lze povolití jen v případě, že dříve byla vedena proti dlužníku exekuce k vydobytí některé dospělé alimentární dávky.

Nejvyšší soud potvrdil usnesení rekursního soudu, pokud jím byl zamítnut návrh na povolení exekuce k vydobytí výživného za měsíc květen 1934, jinak napadené usnesení změnil a v otázce zajišťovací exekuce obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

Názor rekursního soudu, že nelze povolití exekuci k zajištění výživného 2.100 Kč, jež jest splatné v době od 1. června 1934 do 31. května 1935 po 175 Kč měsíčně, poněvadž až dosud nebyla proti dlužníku provedena žádná exekuce k vydobytí nezaplaceného výživného, odporuje spisům. Podle sporných spisů byla již několikráte vedena proti dlužníku exekuce k vydobytí dospělých částek výživného, mimo to, i podle exekučních spisů současně s exekucí zajišťovací byla zahájena i exekuce k vydobytí částek dospělých v době, na kterou exekuce zajišťovací byla povolena. Byl proto podle § 6 alim. zák. dán předpoklad k zajištění nároku na poskytování výživy. Neodůvodněně napadá však dovolací recurs usnesení rekursního soudu, pokud byl jím zamítnut návrh na povolení exekuce k vydobytí výživného 175 Kč splatného 1. května 1934. Podle odstavce druhého § 7 ex. ř. nelze povolití exekuci dříve nežli pohledávka dospěje. V souzeném případě vede se exekuce proti státnímu zaměstnanci, jak jej má na mysli § 21 zákona ze dne 28. prosince 1932 čís. 204 sb. z. a n., jehož den výplaty platů předem splatných byl podle §§ 1 a 2 vládního nařízení čís. 192/33 sb. z. a n. odsunut, a platí o něm ustanovení zákona z 9. listopadu 1933 čís. 205 sb. z. a n., že nemůže býti postižen právní újmou, vykoná-li plat, k němuž jest zavázán, nejpozději druhého všedního dne následujícího po dni, ke kterému byla výplata platu posunuta. Výplata platu za květen 1934 byla odsunuta na 8. května 1934 a nelze proto proti dlužníku povolití exekuci pro výživné splatné 1. května 1934 na návrh podaný již 4. května 1934.

Čís. 14170.

Domáháno-li se žalobou solidárního plnění na otci a na nezletilém synu, nemůže otec zastupovati nezletilého syna v tomto sporu a jest dítěti zřídití kolisního opatrovníka. Nestalo-li se tak, jest řízení zmatečným počínajíc doručením žaloby.

(Rozh. ze dne 15. února 1935, R I 55/35.)

Žalobce tvrdě, žalovaný Stanislav N. koupil od něho různé zboží pro usedlost svého syna spolužalovaného nezl. Zdeňka N., v jehož hospodářství dodané zboží bylo též spotřebováno, domáhá se žalobou, by oba žalovaní byli uznáni povinnými solidárně zaplatiti kupní cenu. Žaloba pro nezl. Zdeňka N. byla doručena k rukám jeho otcovského opatrovníka spolužalovaného Stanislava N. P r v ý s o u d vyhověl žalobě rozsudkem pro uznání. K odvolání nezl. žalovaného Zdeňka N. zrušil o d v o l a c í s o u d rozsudek prvního soudu, pokud se týkal tohoto žalovaného a prvnímu soudu uložil, vyhradiv svému usnesení právní moc, nové jednání a rozhodnutí. D ů v o d y: Podle § 152 obč. zák. jest otec nezletilce ohledně jednání, kterým tento nezletilec má býti zavázán, zpravidla podroben předpisům, platným pro poručníky a opatrovníky. Podle § 233 obč. zák. nemůže poručník, tedy podle § 152 obč. zák. ani